

חגיגה כ: (תחילת הפרק) עד כב: (17 שורות מלמטה)

ביאורים

מחוסר כיפורים: ארבעה מחוסרי כפרה הם: הזב, הזבה, היולדת והמצורע. כל אחד מהם, אף על פי שטבל וטהר מטומאתו, עדיין לא נגמרה טהרתו. עליו להביא קרבן למחרת הטבילה; ועד שלא יביא את הקרבן אסור לו לאכול קדשים ולהיכנס לעזרת ישראל. בפרק הזמן שבין הטבילה להבאת הקרבן הוא נקרא "מחוסר כפרה".

משנה

חומרות שהחמירו בקודש

מקומות שיש בהם חשש תורה (והחמירו בהם וגם בחולין שנעשו על טהרת הקודש)

(1) הטבלת כלי טמא בתוך כלי	(לקודש - אסור,	לתרומה - מותר)
(2) נטמא חלק צדדי של כלי	(בקודש - כל הכלי טמא,	בתרומה - רק מה שנטמא טמא)
(3) נשיאת כלי טמא מדרס יחד עם אוכל	(קודש - אסור לשאת יחד קודש ומדרס,	תרומה - מותר לשאת)
(4) בגדים של אוכלי תרומה	(לקודש - טמאים מדרס,	לתרומה - טהורים)
(5) התרת קשרים וניגוב לפני טבילה	(בקודש - נדרשים,	בתרומה - אינם נדרשים)
(6) כלי שנגמרה עשייתו בטהרה	(לקודש - צריך טבילה,	לתרומה - לא צריך)

מקומות שיש בהם חשש דרבנן (והחמירו רק בקודש אך לא בחולין שנעשו על טהרת הקודש)

(1) נטמא חתיכה שנמצאת בכלי עם חתיכות נוספות	(חתיכות קודש - טמאות,	חתיכות תרומה - טהורות)
(2) דרגת הטומאה המקסימלית	(לקודש - רביעי,	תרומה - שלישי)
(3) נטמא ידו אחת (בטומאה דרבנן)	(לקודש - שתי ידיו טמאות,	לתרומה - רק היד שנטמאה הטמאה)
(4) אוכל שלא הוכשר לקבל טומאה	(קודש - אסור לאכלו בידיים טמאות,	תרומה - מותר לאוכלה בידיים טמאות)
(5) אונן ומחוסר כיפורים	(קודש - אסורים לאכול,	תרומה - מותרים לאכול)

ציטוט מהמשנה

הטבלת כלי טמא בתוך כלי (לקודש - אסור, לתרומה - מותר)

טעם האיסור בקודש:

ר"א וא"ש: חציצה (הכלי הפנימי נצמד לחיצוני).
רבא ות"ק: שמא יטביל בכלי שפיו קטן (ואז תוכו לא נחשב מחובר למקווה)

נפ"מ בין הטעמים:
סוג כלי שפיו תמיד רחב (ר"א וא"ש: אסור, רבא ות"ק: מותר).

מדוע בתרומה לא אסרו?

- **תלמיד חכם:** מטביל כראוי (ולא יבוא לידי תקלה).
- **מעם הארץ (שלא מטביל כראוי):** ממילא לא מקבלים כלי ללא הטבלה.

אבל כלי קודש חייבים לקבל מעם הארץ - אחרת יוצר פירוד בעם ישראל.

המשנה בעדויות

כלי חרס טהור הסגור היטב (צמיד פתיל) - הנמצא באוהל המת

ב"ה: כל מה שבתוכו טהור (כיוון שהוא חוצץ בפני הטומאה).

ב"ש: רק אוכלים משקים וכלי חרס שבתוכו טהורים (אבל כלים שאינם מחרס טמאים) מלהיטמא.

הראשונים נחלקו האם דין זה הוא אף בכלי חרס של חבר (גזירה משום כלי חרס של עם הארץ).

טעמם של ב"ש:

למרות שעם הארץ חושב שכליו טהורים - הם באמת טמאים (לכן כליו ה'טהורים' אינם חוצצים מפני הטומאה וכל מה שבתוכם טמא)

אבל: ב"ש ידעו שאם נטמא את מה שבתוכו עם הארץ 'צפצף' עלינו

לכן: על דברים שחבר לא שואל מעם הארץ - הם אמרו שהם טהורים (הם באמת טמאים אבל עם הארץ ממילא לא יקשיב לנו) על דברים שחבר שואל מעם הארץ - הם אמרו שהם טמאים.

אמנם כששואלים כלים מעם הארץ מטבילים אותם אבל זה רק לטומאה רגילה ולא לטומאת מת.

מתי עם הארץ עצמו כן נאמן על הטבילה?

- בתחום הקודש (משום איבה).
- בטומאת מת.
- אביי: על טבילת גופו (אבל לא על כליו).
- רבא: כשמעיד שהטביל באופן שאין בו חשש כלל.